

Not 8

Högsta förvaltningsdomstolen meddelade den 2 mars 2021 följande beslut (mål nr 5507-20).

Bakgrund

1. NN, som är medborgare i ett land utanför EU, har ansökt om svenskt medborgarskap.

2. Migrationsverket beslutade att avslå NN:s ansökan om svenskt medborgarskap av säkerhetsskäl. NN överklagade Migrationsverkets beslut till regeringen. Genom det klandrade avgörandet beslutade regeringen att avslå NN:s överklagande.

Yrkanden m.m.

3. *NN* ansöker om rättsprövning och yrkar att regeringens beslut ska upphävas och att ärendet ska visas åter till regeringen eller Migrationsverket för en ny prövning.

Skälen för avgörandet

4. Enligt 1 § lagen (2006:304) om rättsprövning av vissa regeringsbeslut får en enskild ansöka om rättsprövning av sådana beslut av regeringen som innefattar en prövning av den enskildes civila rättigheter eller skyldigheter i den mening som avses i artikel 6.1 i den europeiska konventionen om skydd för de mänskliga rättigheterna och de grundläggande friheterna (EKMR).

5. Av Europadomstolens praxis följer att artikel 6.1 i EKMR är tillämplig under förutsättning bl.a. att det är fråga om en reell och seriös tvist som gäller en rättighet eller skyldighet som – på åtminstone rimliga grunder – kan hävdas ha sin grund i nationell rätt och att denna rättighet eller skyldighet vid en på konventionen grundad tolkning kan karaktäriseras som civil (se t.ex. Europadomstolens dom den 14 september 2017 i målet *Károly Nagy mot Ungern*, punkt 60).

6. Det ankommer på den nationella domstolen att avgöra om den rättighet eller skyldighet som en enskild gör gällande följer av de bestämmelser som är tillämpliga i det enskilda fallet (se t.ex. Europadomstolens dom den 27 augusti 1997 i målet *Anne-Marie Andersson mot Sverige*, punkterna 33–37). Rättigheter eller skyldigheter som inte finns enligt den nationella rätten kan alltså inte skapas genom ett återopande av artikel 6.1 i EKMR (se t.ex. *Károly Nagy mot Ungern*, punkterna 60–63 och där angivna rättsfall).

7. Av detta följer att om en rättighet eller skyldighet uttryckligen utesluts i den nationella rätten så kan en enskild inte med framgång hävda att en sådan finns (se t.ex. Europadomstolens dom den 19 oktober 2005 i målet *Roche mot Storbritannien*, punkterna 116–125). Detsamma gäller om det av lagens syften följer att en sådan rättighet eller skyldighet inte har varit avsedd att finnas.

8. När det gäller förvärv av svenskt medborgarskap genom ansökan följer av medborgarskapslagstiftningen och dess förarbeten att svenskt medborgarskap inte är en rättighet för den enskilde. I stället är det fråga om en exklusiv rätt för staten att, efter en diskretionär prövning inom ramen för en rimlig tolkning av medborgarskapslagstiftningen, avgöra om

en person bör tas upp till svensk medborgare eller inte (prop. 1997/98:178 s. 6 och 15, jfr prop. 1975/76:136 s. 34 f.).

9. Regeringens beslut innefattar därmed inte en prövning av NN:s civila rättigheter i den mening som avses i artikel 6.1 i EKMR. Det finns således inte förutsättningar för rättsprövning av beslutet.

10. Ansökningen om rättsprövning ska därför avvisas.

Högsta förvaltningsdomstolens avgörande

Högsta förvaltningsdomstolen avvisar ansökningen om rättsprövning.

Högsta förvaltningsdomstolen förordnar att bestämmelsen i 21 kap. 5 § offentlighets- och sekretesslagen (2009:400) ska vara tillämplig på uppgifter som har tagits in i bilagan till detta avgörande.

I avgörandet deltog justitieråden *Jermsten, Ståhl, Svahn Starrsjö, Rosén Andersson* och *Anderson*. Föredragande var justitiesekreteraren Anna Fridh Welin.

Regeringen (*Justitiedepartementet 2020-06-15*)

[Beslutet är belagt med sekretess.]